

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 577/2013-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., Cintorínska 2, Šamorín, zastúpenej JUDr. Ján Florián Gajniak, advokát, s. r. o., Šafárikovo námestie 2, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Jána Floriána Gajniaka, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., trovy konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov) na účet Advokátskej kancelárie JUDr. Ján Florián Gajniak, advokát, s. r. o., Šafárikovo námestie 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2013 doručená s'ťažnosť obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005.

Z obsahu s'ťažnosti a vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 27 Cb 670/2005 vyplýva, že s'ťažovateľka doručila 30. decembra 2005 okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

S'ťažovateľka v s'ťažnosti chronologicky opisuje doterajší priebeh namietaného konania, pričom poukazuje na opakujúce sa obdobia nečinnosti okresného súdu v trvaní aj niekoľkých mesiacov, čo možno podľa jej názoru považovať za zbytočné prier'ahy, ktoré majú za následok porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

S'ťažovateľka poukazuje i na uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 230/2012 zo 16. mája 2012, ktorým bola jej predchádzajúca s'ťažnosť vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prier'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

odmietnutá ako neprípustná, a na uznesenie sp. zn. I. ÚS 504/2012 zo 17. októbra 2012, ktorým bola jej ďalšia sťažnosť odmietnutá ako neopodstatnená pre jej predčasnosť, a uvádza, že napriek podaniu sťažnosti na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005 predsedovi okresného súdu nedošlo k náprave a okresný súd naďalej podľa jej názoru v predmetnej veci koná so zbytočnými prietahmi.

Priznanie požadovaného finančného zadostučinenia v sume 4 000 € odôvodňuje sťažovateľka tým, že „... súd o našom návrhu nekoná, vznikla nám majetková ujma nielen na finančných prostriedkoch, ktoré sú predmetom súdneho sporu č. 27 Cb 670/05, ale aj ochromenie celej podnikateľskej činnosti“.

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1/ Základné právo obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o., upravené v čl. 48, ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom pod spis. zn. 27 Cb 670/05 na Okresnom súde v Bratislave I. porušené bolo

2/ Okresnému súdu v Bratislave I. prikazuje v konaní vedenom pod spis. zn. 27 Cb 670/05 aby konal bez zbytočných prietahov

3/ DEBUT-u, s. r. o. sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 4.000.- Eur, ktoré je Okresný súd v Bratislave I. povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Ústavný súd SR priznáva obchodnej spoločnosti DEBUT, s. r. o. úhradu trov konania sumou 361,96 Eur, ktoré je povinná kancelária Ústavného súdu SR zaplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Jána Floriána Gajniaka..., do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd požiadal predsedníčku okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagovala podpredsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 3537/2013 zo 16. júla 2013, v ktorom po analýze doterajšieho postupu okresného súdu v namietanom konaní uviedla:

„... Spoukazom na vyššie uvedený postup súdu musím konštatovať, že konanie v predmetnej veci je v období od 14. 02. 2008 do 19. 05. 2011 poznačené zbytočnými priet'ahmi, ku vzniku ktorých došlo z objektívnych dôvodov, v dôsledku odchodu zákonnej sudkyne JUDr. G. P. na materskú dovolenku a následných zmien zákonných sudcov, ktorým bola vec v zmysle Rozvrhu práce pridelená na konania a rozhodnutie. Mimo uvedeného obdobia súd vo veci priebežne koná.

Dospela som k záveru, že samotná dĺžka konania sa predĺžila nielen pre uvedení nečinnosť súdu vo veci, ale aj pre skutkovú náročnosť sporu a s tým súvisiacu potrebu dokazovania vo veci, ako aj potrebu rozhodnutia o viacerých procesných návrhoch účastníkov. Ďalej poukazujem na vyššie uvedené žiadosti navrhovateľa (sťažovateľa), v ktorých ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaniach súdu a požiadal súd o ich odročenie, ktoré vzhľadom na potrebu ústneho pojednania veci tiež prispeli k predĺženiu konania vo veci.

Pokiaľ ide o existenciu možných prekážok postupu súdu podľa ust. § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v predmetnej veci, tieto zistené neboli.

Záverom si dovoľujem požiadať, aby v prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky prijme sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie a následne dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov bolo porušené, bolo vzaté do úvahy, že zákonná sudkyňa svojím postupom vznik zbytočných priet'ahov v konaní nezavinila. Rovnako si dovoľujem požiadať, aby Ústavný súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy všetky vyššie uvedené dôvody, ktoré mali za následok, že predmetné konanie vo veci nebolo doposiaľ právoplatne skončené.“

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 577/2013-24 z 23. septembra 2013 prijal sťažnosť, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005, na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby prípadne doplnila svoje predchádzajúce vyjadrenie k sťažnosti a zároveň

oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr. 3850/2013 doručenom ústavnému súdu 14. novembra 2013 oznámila, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, pričom svoje predchádzajúce vyjadrenie už nedoplnila.

Dňa 22. novembra 2013 vyzval ústavný súd právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3537/2013 zo 16. júla 2013 a sp. zn. Spr. 3850/2013 zo 6. novembra 2013 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 9. decembra 2013 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, pričom možnosť zaujať stanovisko k vyjadreniam predsedníčky okresného súdu nevyužil.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľky a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Zo sťažnosti, z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 27 Cb 670/2005 a z písomných vyjadrení účastníkov konania ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Dňa 30. decembra 2005 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na začatie konania, ktorým sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Okresný súd uznesením sp. zn. 27 Cb 670/2005 z 11. septembra 2006 vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania a 11. októbra 2006 písomne vyzval odporcov na zaujatie stanoviska k návrhu. Vyjadrenia odporcov následne okresný súd zaslal sťažovateľke 19. januára 2007. Pojednávanie nariadené na 27. september 2007 bolo

z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu zrušené. Ďalšie pojednávanie nariadené na 13. december 2007 bolo odročené na žiadosť sťažovateľky z dôvodu, že pred prerokovaním veci žiadala rozhodnúť o návrhu na zmenu petitu. Okresný súd uznesením sp. zn. 27 Cb 670/2005 z 19. januára 2008 pripustil zmenu petitu žaloby. Dňa 19. mája 2011 okresný súd zisťoval, v akom štádiu sa nachádzajú súvisiace konania vedené pod sp. zn. 7 C 107/2007 a sp. zn. 12 C 160/2005. Pojednávanie nariadené na 6. december 2012 bolo na žiadosť sťažovateľky odročené z dôvodu práceneschopnosti jej konateľky. Okresný súd 9. januára 2013 vyzval sťažovateľku na predloženie listinných dôkazov v súvislosti s rozhodovaním o jej povinnosti zložiť preddavok na trovy konania. Uznesením sp. zn. 27 Cb 670/2005 z 26. februára 2013 rozhodol okresný súd o oslobodení sťažovateľky od súdnych poplatkov. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 27 Cb 670/2005 z 18. apríla 2013 zamietol návrh odporcov na uloženie povinnosti sťažovateľke zložiť preddavok na trovy konania. Výzvami z 10. mája 2013 a 2. októbra 2013 žiadal okresný súd sťažovateľku o oznámenie, či jej bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov. Dňa 3. decembra 2013 bol okresnému súdu doručený návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby. Okresný súd 17. decembra 2013 písomne vyzval právneho zástupcu odporcu v 2. rade, aby oznámil, či si uplatňuje náhradu trov konania.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný urobiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 a 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamenaná v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priedňhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o právnu zložitost' preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom namietaného konania je rozhodovanie o žalobe sťažovateľky, ktorou sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Obdobné spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom k tejto problematike existuje rozsiahla a v zásade ustálená judikatúra všeobecných súdov. Ústavný súd preto nepovažuje prerokúvanú vec za právne zložitú. Ani skutkovou zložitost'ou veci nemožno ospravedlňovať doterajšiu dĺžku namietaného konania, keďže vec nebola dosiaľ prerokovaná na pojednávaní, pričom nebolo vykonané ani dokazovanie.

2. Pri hodnotení doterajšieho priebehu namietaného konania z hľadiska ďalšieho štandardne uplatňovaného kritéria, teda správania sťažovateľky ako účastníčky tohto konania, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 27 Cb 670/2013 k zbytočným priedňhom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priedňhy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnost'ou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnost'ou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo súdneho spisu sp. zn. 27 Cb 670/2005 vyplýva, že v doterajšom priebehu namietaného konania došlo jednak k obdobiam dlhodobejšej neodôvodnenej nečinnosti (od 30. decembra 2005 do 11. septembra 2006, od 19. januára 2008 do 19. mája 2011, od 19. mája 2011 do 26. novembra 2012), ako aj k viacerým obdobiam krátkodobej nečinnosti okresného súdu.

Vychádzajúc z doterajšej zjavne neprimeranej dĺžky namietaného konania (osem rokov), ktorá je z ústavného hľadiska neakceptovateľná, v spojení s obdobiami dlhodobejšej i krátkodobej neodôvodnenej nečinnosti, ústavný súd dospel k záveru, že v ňom došlo postupom okresného súdu k zbytočným priesťahom, a teda aj porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mali ako objektívne príčiny spôsobiť tieto priesťahy, ústavný súd s odkazom na svoju ustálenú judikatúru (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03) neakceptoval. Personálne problémy (odchod zákonnej sudkyne na materskú dovolenku) totiž nemôžu byť na ťarchu účastníka konania a nemajú povahu okolnosti, ktorá by vylučovala zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci samej.

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 670/2005 bez zbytočných priesťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľka žiada, aby jej bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, ktoré zdôvodňuje tým, že „... súd o našom návrhu nekoná, vznikla nám majetková ujma nielen na finančných prostriedkoch, ktoré sú predmetom súdneho sporu č. 27 Cb 670/05, ale aj ochromenie celej podnikateľskej činnosti“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci ústavný súd dospel k názoru, že len vyslovenie porušenia sťažovateľkou označených práv neprestavuje pre ňu dostatočné zadosťučinenie. Ústavný súd preto, zohľadňujúc doterajšiu dĺžku namietaného konania a obdobia, v ktorých bol okresný súd dlhodobejšie či krátkodobo nečinný, rozhodol, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 4 000 € bude v posudzovanej veci primerané (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle citovaného znenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním JUDr. Ján Florián Gajniak, advokát, s. r. o. Ústavný súd pri rozhodovaní o úhrade trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2012, ktorá bola 781 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2013. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a b) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za každý úkon sumu 130,16 €, čo predstavuje spolu s režijným paušalom (§ 16 ods. 3 vyhlášky) odmenu v sume 275,94 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2014